

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

En el nom de l'Elvis...

1 De què va? Harmony, venedora de cosmètics, sent nostàlgia per l'Elvis que va conèixer de petita i es veu embolicada en accidents que pateixen els sòsies d'en Presley.

2 Com va? Divertit i amb punta de mala bava. A partir de la romàntica balada del *king* Elvis que dóna títol al film, l'acció d'aquesta comèdia sentimental té per protagonista una Kim Basinger madura com senyora atractiva i com actriu amb recursos. La seva Harmony

és una dona que fuig com gos dels homes disfressats d'Elvis i als quals, per allò d'una justícia divina i estètica, els porta mala sort. Joel Zwick, el director, munta una peripècia de situacions sense cap altra ambició que la d'o-

ferir una estona agradable i, de passada, ridiculitzar els seus compatriotes, el seu pèssim gust, la idiotesa d'algunes de les seves aficions encarnades en la legió de *frikis* que van per la vida imitant l'Elvis de la darrera etapa.

Ajuden a la Basinger una ristra de personatges entonadíssims: el publicista *guaperes*, la parella de polis antagonics, el gai hipersensible, la companya de la Kim, soferta mestressa de sa casa... En fi, comèdia lleugera

sobre l'enamorament i l'elvismania que cola bé en les tardes-vespres d'aquest estiu infernal.

3 I va: per a degustadors de crispetes ensucrades i comedietes *light* però no estúpides butaca.

Love me tender

Director: Joel Zwick. Intèrprets: Kim Basinger, John Corbett, Denise Richards, Colin Cartwright, Angie Dickinson, Lovely Love. EUA, 2004. 90 minuts. Lauren.